

Основна частина. Робоча програма дисципліни структурована на два модулі: Модуль 1 – «Загальна патологія» включає загальне вчення про хворобу, загальну етіологію, патогенез, типові патологічні процеси та типові порушення обміну речовин та Модуль 2 – «Патофізіологія органів і систем» включає вивчення етіопатогенетичних механізмів розвитку основних захворювань всіх систем організму. Всього на предмет виділяється 210 годин, з них 40 годин-лекції, 70 годин – практичні заняття, 100 годин – самостійна робота студентів.

Під час викладання патофізіології працівники кафедри, починаючи вже з перших практичних занять навчання, готують студентів до складання іспиту «Крок 1». Так, на кожному занятті обговорюючи теоретичний матеріал теми, розглядають тестові завдання з бази тестів до Кроку, які є у зошитах-практикумах в кожного студента (збірник методичних вказівок для студентів до практичних занять), звертаючи увагу в них на основні поняття, ключові слова. Кожен студент бере участь у поясненні з тестового завдання етіопатогенезу того чи іншого патологічного процесу або хвороби, формуючи клінічне мислення необхідне для їх практичної лікарської підготовки. В кінці заняття на протязі 10-ти хвилин студенти письмово перевіряють свої знання при засво-

енні певної теми у вигляді 10-ти «кроківських» тестів, кожне з яких складається з п'яти відповідей. Проводячи підсумки заняття з урахуванням поставленої мети та завдань, викладач ще раз наголошує на основних патогенетичних ланках вивчених процесів чи хворіб, закріплює теоретичні і практичні знання розглянутої теми і дозволяє студентам виявити допущені помилки. Крім того, щоденно протягом 1-години викладачами кафедри проводиться консультація з поясненням теоретичного матеріалу тем і тестових завдань та консультативні заняття з групою-ризиком студентів.

Висновок. Представлена система проведення занять на кафедрі патофізіології сприяє більш якісному вивченню матеріалу, а правильно організована робота студентів та систематичний контроль викладачів дає можливість покращити процес підготовки до складання інтегрованого іспиту «Крок 1».

Література:

1. Baker D. P. The Institutional Crisis of the German Research University / David P. Baker, G. Lenhardt // Higher Education Policy. – 2015. – № 21. – P. 49–64.
2. Harris Ch. In the Shadow of Bologna / Harris Christopher // EAIE Forum. – 2016. – Special Edition. – P. 123.

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ З ОСНОВ БІОСТАТИСТИКИ

Інишкова Г.В.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

Вступ. Виховання студентів закладів вищої медичної освіти України з високим рівнем професійних знань з основ біостатистики може бути ефективним лише за умов створення належного освітнього середовища. Створення такого середовища вимагає відповідних умов, які враховують особливості навчання, впливають на процес підготовки та кінцевий результат. Тобто, при формуванні професійної компетентності майбутнього фахівця охорони здоров'я з біостатистики треба виконати ряд необхідних педагогічних умов, які приведуть до реалізації основної мети – отримання висококваліфікованого та конкурентоспроможного спеціаліста.

Основна частина. При втіленні в життя змістово-структурної моделі методики навчання біостатистики студентів-медиків створено такі педагогічні умови, як наявність дидактичних матеріалів з біостатистики, мотивація студентів-медиків до набуття біостатистичних компетентностей, практичне спрямування навчання завдяки використанню професійно орієнтованих задач, наскрізне навчання, застосування мережових технологій навчання в процесі пізнавальної діяльності майбутніх лікарів, здійснення постійного педагогічного моніторингу.

Виконання першої педагогічної умови визначається створенням та розвитком сучасних дидактичних матеріалів з біостатистики, в які входять навчально-методичний посібник «Біостатистика», що містить методичні рекомендації для практичних занять підсумкового модульного контролю «Біостатистика», робочий зошит для самостійної роботи студента, комплекти завдань, призначених для різних видів контролю, тестів, присвячених найбільш складним питанням, і цикл лекцій з спеціального навчального курсу «Наукове дослідження: від А до Я». Обов'язкова педагогічна умова – підвищення рівня мотивації студентів до вивчення

біостатистики, втілюється шляхом розвитку у них інтересу до використання знань з біостатистики у майбутній професійній діяльності, заохочення до виконання дослідницьких робіт. Чергова педагогічна умова полягає у посиленні практичного напрямку у навчанні, що ґрунтується на задачах виключно медико-біологічного змісту та на реальних показниках популяційного здоров'я, їх інтерпретації у випадках практичного застосування. Наскрізне навчання передумовлює вміння використовувати міжпредметні зв'язки біостатистики з іншими дисциплінами, зокрема, з епідеміологією, економікою охорони здоров'я, фізикою, хімією, медичною інформатикою тощо, що значно збільшує інформаційну складову навчання, поглиблює розуміння даної дисципліни, вчить узагальнювати і систематизувати набуту інформацію. В цьому зв'язку передбачено постановку ситуаційної задачі та її розв'язання, використовуючи знання з інших суміжних дисциплін. Також необхідна умова навчання – використання мережових технологій, які полегшують пошук потрібних матеріалів, підвищують рівень засвоєності знань та ефективність занять. При навчанні біостатистики актуальним є використання світових та регіональних баз даних, що дають змогу майбутнім лікарям здійснювати порівняльний аналіз показників стану здоров'я та діяльності системи охорони здоров'я. Кінцева педагогічна умова – використання педагогічного моніторингу. Постійний контроль знань є необхідним для одержання об'єктивної інформації про дієвість освітнього процесу та шляхи його вдосконалення.

Висновки. Отже, створення таких педагогічних умов при набутті знань з біостатистики спонукає студентів-медиків до більш якісного опанування цього предмету, мотивує їх до його більш глибокого вивчення та самостійної і наукової роботи, а також формує високий рівень професійної компетентності з даної дисципліни.